

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 213. szám

2010. szeptember

„...légy példája a hívőknek...” (1.Timóteus 4:12.)

Kathryn Lay író nő nagy leckét tanult a becsületességről, amikor Texasban nyaralt. Az író nő a férjével éppen egy kis étteremben ebédelt, amikor egy hölgy belépett, átnyújtott neki egy dollárt, és ezt mondta: „Sajnálom, az előbb rosszul adtam vissza önnek”. Lay felismerte a hölgyet, aki eladó volt egy boltban, ahol az író nő korábban vásárolt, és megkérdezte tőle: „Honnan tudta, hogy itt vagyok?” Elcsodálkozott, amikor megtudta, hogy a nő boltról boltra járva kereste őt. Lay beszél egy másik emberről is, aki visszavitt egy tévét egy boltba, és visszakapta az árát. Később, mikor észrevette, hogy a pénzt visszautalták a bankszámlájára is, nem tett semmit.

Lay így ír: „Isten vajon azt kívánja tőlünk, hogy csak egy kicsit legyünk becsületesek... csak bizonyos körülmények között... vagy csak akkor, ha valaki figyel minket? Mennyi tisztességtelenség számít túl soknak? Előfordul, hogy én vagyok az egyetlen, aki tudja, hogy becsületes voltam-e vagy sem. Megtartom a pénzt, ha többet adtak, mint a visszajáró; csalok a költségelszámolásnál; nem veszem észre a dupla jóváírást a számlakivonatomon? Azt mondom a lányomnak, hogy a füllentés is hazugság, de később a rendőrnek azt állítom, hogy beragadt a gázpedál? Mikor vált a becsületesség veszélyeztetett fajjává? Van valahol egy ember, aki büszke arra, hogy 700 fonttal megrövidítette az áruházat. Valószínűleg jót nevet ezen mindenki, a lányával is. És él valahol Texasban egy igazán becsületes nő, akinek a történetét örömmel osztottam meg a lányommal.” Dosztojevszkij mondta: „Amikor hazudunk, elveszítjük önmagunk és mások iránti megbecsülésünket. És amikor senkit nem tisztelünk, végül engedünk saját ösztöne-

inknek és kielégítjük legalantasabb vágyainkat.” Tehát: „...légy példája a hívőknek... azzal, ahogy élsz...!” (1.Timóteus 4:12. NLT)

III. Davis Love, a híres golfjátékos az 1994-es Western Open második körében büntetőútást kért maga ellen. Elvette a jelzőjét, hogy ne legyen útban egy másik játékosnak, és később nem emlékezett, hogy vajon elmozdította-e labdáját az eredeti helyéről. Mivel nem volt biztos a dologban, újabb útást kért, és ezzel a plusz egy ütéssel túllépte a megengedett ütésszámot, és kiesett a versenyből. (Ironikus módon, ha végigjátszotta volna a versenyt, még ha utolsó helyen végzett volna is, 2000 dollárt keresett volna azon a héten.) Az év végére Love-nak 590 dollárnyi nyeresége hiányzott ahhoz, hogy automatikusan minősítsék a Mesterek Tornájára, ezért meg kellett nyernie még egy versenyt, hogy bejusson abba a versenybe, amely minden golfozó legnagyobb álma. Szerencsére a történet jól végződik. Egy héttel a nagy sportesemény előtt megkapta a minősítést azzal, hogy megnyert egy versenyt New Orleans-ban, végül pedig 237 600 dollárt nyert, amikor az 1995-ös Mesterek Tornáján második helyen végzett. Amikor később megkérdezték tőle, hogy érezte volna magát, ha nem juthatott volna be a Mesterek Tornájára azért, mert büntetőt kért magának, így válaszolt: „Az igazi kérdés az, hogy éreztem volna magam, ha nyertem volna, és aztán egész életemben azon töprengtem volna, vajon csaltam-e”.

Könnyebb becsületesnek maradni, mint megpróbálni helyreállítani a becsületedet. Pál így tanítja Tituszt: „Te magad légy példaképük a jó cselekedetekben, mutass nekik a tanításban romlatlanságot és komolyságot, beszéded legyen feddhetetlen és egészséges, hogy megszégyenüljön az ellenfél, mivel semmi rosszat sem tud mondani rólunk” (Titusz 2:7-8.). Lehet, hogy ára lesz annak, ha helyesen cselekszel, de sokkal többre kerülne, ha feladnád elveidet, és rosszat cselekednél.

(Mai Ige)

EBI 2010.

Orfú-Tekeres

Sokan imádkoztak az Ifi nyaralásért a Fiatalok és a Szülők részéről egyaránt: az áhítatokért, a közös programokért, az időjárásért és hogy Isten adja áldását az 5 napra. Már az indulás reggelén érezhettük, hogy meghallgatta kérésünket az Úr. 19-én reggel 8-kor indultunk az Imaháztól, előtte pár perccel Széll Laci imádkozott az alkalomért és az útért.

Délben megérkeztünk szállásunkra, Orfú-Teke-
resre, egy 30 házból álló, hegyekkel és erdőkkel körülvett faluba, közvetlenül a Pécsi-tó mellett. Útközben többen is csatlakoztak hozzánk, így a létszám végül 36 fő lett. Strandolás és sétálás után este Pafkó Tamás teológusunk vezetett áhítatot, melyen József történetének elejét tanulmányoztuk: a történet szereplőinek viselkedését, és a következtetést: ne vonjuk meg a szeretetet senkitől és ha nem úgy sikerül valami ahogy mi eltervezzük, akkor is Istenre bízunk magunkat.

Második nap hosszú túrára indultunk a Mecsekben: a Büdöskút-ig mentünk, ahol Gabinak nem tetszett a forrás vize, csak a virágok. Majd nem sokkal utána a csapat fele visszaindult, míg mi megcéloltuk a Kánya-forrást. Sok meredek úton és bozótoson gyalogoltunk keresztül, hatalmas fák, patakok és szakadékok között, majd a forrásnál megtöltöttük kristálytisza vízzel kulacsainkat. 1 órával a túra vége előtt találtunk egy hihetetlen mély kutat: 5.2 másodperc alatt ért le az aljára egy kő. Tibi "ügyesen" töltötte tele a nehezen feltekert vödörből a kulacsokat. A 22 km-es túra kb. 6 órás volt. Este az évszázad meccse után újra Isten Igéjét tanulmányoztuk. Isten, József története alapján a belénk rögződött rossz szokások és érzések legyőzéséről szolt hozzánk Tamás által, "Gyökereink" címmel. Egy szemléletes példán keresztül mutatta ezt be: egy villamoson utazó néni esetét Lesták Bencével és Mátéval.

A harmadik nap nagy részét a vízben töltöttük vízilabdázással, vizibiciklizéssel, úszással, reggel Daniella továbbította Isten üzenetét. Este az áhítatot Györi Gábor volt teológusunk tartotta. Az üzenet így szolt: bízunk oda a történeket Istenre, és ne a saját terveinket kövessük. József olyan fiatal volt mint mi, mikor az Úr változtatott a sorsán Egyiptomban. Istenre tudta bízni minden dolgát, ezért megáldotta Isten. Este Pécs városát fedeztük fel, ahol óriási nyüzsgés és sok rendezvény várt minket. A város nagyon szép és hangulatos volt. A hegyi serpentinekről az esti kivilágított várost szemléltük felettünk a csillagos égbolttal.

Vasárnap reggel Széll Benjámín vezette a Bibliatanulmányozást, ezután Abaligetre indultunk, útközben "3 betűs szavas" játékot játszottunk és sokat neveltünk, beszélgettünk. A barlangban láthattuk, hogy Isten terve néha türelmet kíván, de így hozhat létre csodákat: egy cseppkö egy év alatt alig 1 mm-t nő... Ezután hazafelé Gabi a tenyerében szétnyomott vörös bodzával ijesztett meg minket. Vacsora előtt Atti, szervezte és vezette a csapatjátékokat, amelyben a kék csapat írhatta fel tagjainak nevét a trófeára. A játékban Bibliai és más kérdésekre kellett választ adnunk, miközben szalagokat és betűket kerestünk a dzsungelben. Vérkeringésünket pezsdítve és a reumát megelőzve "véletlenül" besétáltunk egy csalánerdőbe. Hogy elviseljük a fájdalmat, ezután beugrottunk a tóba. Este Tamás a megbocsátásról és a bűnvallásról beszélt: Jak.5:16. "Valljátok meg azért egymásnak bűneiteket, és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok. Nagy az ereje az igaz ember buzgó könnyörgésének." A Biblia nagy alakjai Istenben bíztak, ezért áldotta meg őket Isten. Nem hagyta az Úr rendezetlenül József ügyét, sok évvel később, de elrendezte. Ha valami történik velünk, az az Úr tervének előkészítése. Éjszaka a tűznél énekeltük 4 szólamra az éppen eszünkbe jutott énekeket.

Az indulás reggelén az 5 nap üzeneteinek összefoglalásaként az imádságokban érezhető volt, hogy Isten mindenkit megérintett ezekben a napokban. Még utoljára nagyot strandoltunk (pl.: ember-tornyot építettünk, vízi-kakasviadalt játszottunk). Majd kellemesen elfáradva, itt-ott a túrák nyomaival, és rengeteg csodás élménnyel, hitben megerősödve, utolsó pillantást vetve Magyarország egyik legszebb helyére hazaindultunk.

Isten végig megáldotta a nyaralásunkat, napközben és éjszaka is minden program közben ott volt az ifjúsággal. Nagyon áldásos volt együtt lenni, énekelni az áhítatokon, túrázni, strandolni, sétálni, várost nézni, játszani, beszélgetni, barlangászni és még reggelenként Levi dörgő hangjára kelni is...

Sosem fogom elfelejteni ezt a nyaralást.

(Koszorús Krisztián)

Az idej ifjúsági nyaralás különösen kedves volt számomra. Először is, mert megint megszegyem kicsinyhitűségemben. Nyár elején lefoglaltunk egy 30 fős panziót azt gondolva, hogy bőven elég lesz nekünk, végül azonban 6 pótágyra is szükség volt! Már ezért is nagyon hálás vagyok Istennek. Rengeteget beszélgettem rengeteg emberrel, akik szintén rengeteget beszélgettek másokkal, ami jót tett az egymás közötti kapcsolatoknak is, különösképpen pedig az én lelkemnek. Lelkesedéssel nézek az idej év elébe, abban remény-

kedem, az ifjúsági órák is látogatottabbak lehetnek.

Abban már biztos vagyok, hogy akik ott le-
szünk, tartalmas és vidám együttlétekre számítha-
tunk, kiindulva Orfűből. Nagyon örültem, hogy ve-
lünk lehetett Pafkó Tamás, az idei év teológusa és
felesége, Anita. Értékes embereket és kiváló be-
szélgetőpartnereket ismerhettünk meg bennük. Az
esti alkalmakat József történetéről felváltva tartotta
Tomi és Győri Gábor. Tudtam előre, hogy sokat
tanulhatok majd, és valóban, az ember nem is
gondolná, hogy József élete közel egy hétre ele-
gendő üzenetet tartalmaz.

Aktív – túrázós – és passzív – strandon hasalós
– pihenésben is volt részünk napközben. Az idő
mindvégig gyönyörű volt, ami külön hálaok, ha
visszatekintünk az idén nyári változékony időjá-
rására. Mindenki mindvégig egészséges volt. És
jókedvű. A hazaúton végzett „reprezentatív köz-
vélemény kutatásom” igen jó statisztikai adatokat
eredményezett. Hálas vagyok azokért az embere-
kért, akik most jöttek nyaralni velünk először, azo-
kért, akik már nem először jöttek, a fiúkért, a lá-
nyokért, a megtértekért és a keresőkért, a korban
kisebbekért és a nagyobbakért, a sofőrökért és az
utasokért, az áhítatot tartókért és a hallgatókért, és
külön hálas vagyok Istennek azért, mert ezek a ka-
tegóriák összemosódtak és felszabadult, építő 5 na-
pot tölthettünk együtt szeretetben egymással, és
Vele.

(Máté Daniella)

2010 augusztusán mi mind, fiatalok elindul-
tunk Tekerésre nyaralni öt napot. Szállásunktól pár
lépésre hullámozott egy nagy tó, Pécsi-tó ennek a
neve, s meleg volt a Naptó'. Csábított a víz ben-
nünket, meg is merítettünk, volt, ki bombát, volt,
ki hasast ugrott és nevtünk. Testmozgásban nem
volt hiány, úsztunk és játszottunk, S minden más-
nap pihenésképp egy nagyot túráztunk. Megnéz-
tünk a forrásokat, ittunk is belőlük, út közbeni pi-
henőknél szendvicseket ettünk. Cseppköveket is
csodáltunk, Hófehérkét, törpét, Abaligetre vitt az-
nap bennünket a térkép. Istenünknek hálát adtunk
minden reggel, este, hogy az utunk és a kedvünk
naponként őrizte. Énekeltünk is jó sokat, ötöt, ha-
tot, hetet, s József történetéből nyerhettünk üzene-
tet. Hogyha kimaradt volna ezeken kívül bármi,
kérdézz bátran, mert ez az öt nap nem volt akármí!
Köszönet és hála Urunk, Istenünk, Tenéked,
Kérünk, áldd meg jövőre is ezt a közösséget!

(Koszorús Attila)

Idén mentem el először az ifjúsági nyaralásra,
és nagyon örülök, hogy így döntöttem. Jó alkalom
volt számomra egy kicsit jobban megismerni né-
hány embert. Annak is örülök, hogy az új teológus

és kedves felesége is el tudott jönni velünk. Azt hi-
szem mindjárt másképp kezdjük az évet, és más-
képp viszonyulunk egymáshoz azáltal, hogy össze-
köt minket ez a közös élmény. Ráadásul Tamás na-
gyon képbén van a női öltözködés és ruhavásárlás
dilemmájának terén, így jól el lehet beszélgetni
vele is :D Najó, nem csak erről... Az is aranyos
volt, mikor elmesélte a lovestory-t Anitával, és
csak néztem, hogy egyre több ember csatlakozik
hozzánk, hiszen ilyesmit mindenki nagyon szíve-
sen hallgat. Természetesen nem csak ilyen dolgok-
ról beszélünk. Az esti áhítatok témája nagyon
érdekes volt. Nem gondoltam volna, hogy József
történetéből ilyesmit ki lehet hozni, számomra ed-
dig inkább csak egy mesészerű igaz történet volt a
bibliából, de még soha nem láttam ebben a megvi-
lágításban. Ígyhát várom már az előttünk álló évet,
mert tudom, hogy nagyon sok mindent fogok illet-
ve fogunk megtanulni Tamás magyarázatai alap-
ján.

Nagyon szeretném megköszönni azoknak a
munkáját, akik lehetővé tették, hogy ez a kirándu-
lás ilyen jó legyen. Név szerint leginkább Daniellá-
nak és Leventének, akik mindent megszerveztek,
továbbá Attilának és Bencének. Ők túrákkal, játé-
kokkal, vetélkedővel tették színesebbé a napokat.
Hálás vagyok a Jóistennek, hogy végig velünk
volt, vigyázott ránk és megáldott minket.

(Tóth Imola Dalma)

Nehéz belekezdeni egy ilyen élményekkel és
emlékekkel "zsúfolt" nyaralás rövidke beszámoló-
jába. Az indulástól kezdve megérkezésünkig vi-
gyázott ránk a Jóisten, és fentről mindig vigyázott
ránk. Ezúton is köszönet Neki. :)

A sok-sok élmény mellett bennem az igei üzenetek
és tanítások élénken megmaradtak, szinte minden
nap kaptam Istentől hozzám szóló üzenetet. József
történetét pécéztük ki magunknak, amiből számos
tanulást vonhatott le mindenki, pontosabban teo-
lógusaink köszönhetően, megkaphattuk a szá-
munkra elkészített üzenetet. Gyökereink-megbo-
csájtás-alázatosság. Ez a három téma maradt meg
bennem legerősebben, és különösen hálas vagyok
az Úrnak azért, mert ezek az üzenetek mindmáig
élnek bennem, így remélem szeptembertől újult
erővel tudok majd belevágni a "nagybetűs" életbe.

(Baka Dorián)

Az idei volt az első ifinyaralásom...éééés biz-
tos, hogy nem az utolsó! A kirándulások mind na-
gyon jók voltak, rendesen elfáradtunk az biztos.
De a gyönyörű tájért megérte. A strandolások is
szuperek voltak, vizilabdával,
vizibiciklizéssel és leégéssel együtt! A reggeli és
esti áhítatok alkalmával Isten mindig olyan üzene-

teket helyezett a szívemre, amelyekből nagyon sokat épültem! Annyi élménnyel gazdagodtam, h ezt a pár napot biztos, hogy nem fogom elfelejteni!

(Lovász Debóra)

Mint minden nyáron, idén is együtt kirándult az ifjúság egy pár napot. Én most voltam először, mint frissensült ifitag.

Már odafelé, az autóban is megjött a jó hangulat, ami kitartott egész héten. A szállás nagyon jó volt, közel a tóhoz, ahova kijártunk minden nap. Folyton jobbnál jobb programokkal szórakoztattak minket, senki nem unatkozott. Játszottunk, strandoltunk, kirándultunk, barlangásztunk, kártyáztunk, beszélgettünk, stb.

Egyik este elmentünk Pécsre, ahol bejártuk a város főbb részeit, majd a végén egy magaslatról csodálhattuk az esti kivilágítást. Baptista táborhoz méltóan minden napunkat Istennel kezdtük és zártuk. Reggelenként közös áhítaton vettünk részt, amit mindig más tartott egy adott témában, amiért aztán kisebb-nagyobb csoportokban imádkoztunk. Este a nap zárásaként a két teológusunktól felváltva hallgathattuk József életének különböző szakaszait, valamint Tibi és Gábor vezetésével közösen dicsőítettünk. Az utolsó esti alkalmon táborbúza is volt, ahol sokáig ott maradtunk énekelni, beszélgetni. A kirándulás alatt még esti fürdőzésre is volt alkalmunk.

Mindent egybevéve szerintem egy nagyon áldásos hetet tölthettünk együtt, ahol Isten is jelen volt. A programok által még jobban összeforrt ez a közösség, jobban megismerhettük egymást, új barátságok szövődtek. Várom már a következő nyári ifi-kirándulást, de előtte még egy év vár ránk, amit ugyancsak együtt tölthetünk el az ifiben!

(Széll Dalma)

A nyaralásról

Ati a versikéjéből információkat áraszt, Elolvastuk, de ez a halom minket nem fászt.

Egy kedves emlékről, kedves nyaralásról írt benne nekünk,
Visszagondolva a sok-sok szépségre nem fájdul meg fejünk!
Idén 36-an képviseltük az ifjúságunkat a nyaraláson,
Így nem mi sütöttük ki a vacsoránkat a nyárson.

Időnk volt mindenre, kivéve a pihenést,
Volt is jobb dolgunk, mint a semmittevés.
Sokat kellett csobbannunk, sétálnunk, beszélgetnünk,
Hogy ennyien együtt voltunk, sokat jelentett ne-

künk.

A nemszeretem szituáció minden nap a reggel volt, Ekkor lehetett látni a sok mást kívánó fejet ott...

Kicsi szívem örült minden részt vevő ifjontinak,
S hála Istennek eme napokban sem adtunk munkát a dokinak!

Úgy gondolám, minden a legnagyobb rendben történt,

S az én testem is, lelkem is megkapta a kellő töltést.

Remélem ezzel mások is így valának,
S adhatok hálát én is az egek Urának!

(Cs.L.)

Válság idején

– Böjte Csaba gondolatai

Az egyszerű életről, a mindennapos, csendes názáreti létről szeretnék beszélni. Ha a megváltást EU-s projektből finanszírozták volna, milyen komplikált lett volna!

Mikor elterjedt a mennyorszáiban a hír, hogy Jézus Krisztus, a második isteni személy a földre jön, gondolom, az angyalok elkezdtek nyüzsögni, hogy vajon hogyan lesz, mint lesz. Döbbenetes, hogy Isten kisbabaként egy istállóban születik meg. Gyakorlatilag semmilyen forrásfelhasználás nélkül, zöldmezős beruházás, önköltség nélkül. Megszületett az Isten közénk. Szeretem csodálni ezt az isteni egyszerűséget.

Tudjuk, hogy menekülniük kellett Egyiptomba. Nincs a megtestesülés évekre előre pontosan megírt forogatókönyve évekre a Szűzanyának és Szent Józsefnek átadva. Isten csak úgy spontán odaszól, hogy menekülni kell Egyiptomba: nincs hiszti, nincs kiakadás. A Szent Család útra kel, mert ez az, amit éppen tenni kell.

A szülőföld iránti szeretetet is meg lehet tanulni a Szent Családtól, mert Egyiptomban a Szűzanya gondolkozhatott volna úgy is, hogy Alexandriában vannak a legjobb iskolák, a Megváltónak mégiscsak jó lenne, ha jó képzést kapna. Józsefnek amúgy is sikerült már egy kis egzisztenciát teremtenie, egyre több a megrendelés, ezért nem lenne jó visszamenni a poros sárfészekbe, Názáretbe. Jól el lesznek a nagyvárosban.

Milyen szép, hogy a Szent Család hazamegy! Mi fogadhatta őket otthon?

A szent hagyomány szerint talán 5-6 évig voltak Egyiptomban menekülteként. Gondolom, hogy a vesszőből, sárból épített kis kunyhójukat elmosta az eső, valószínűleg csak azt a domboldalt találták meg, ahol a kis kunyhójuk, házuk állt. Két kezük

munkájával újraépítik a családi fészket, és elkezdődik az élet.

Szeretem magam elé képzelni, kiszínezni ennek a názáreti életnek egy-egy mozzanatát, egy-egy jelenetét. Szeretem elképzelni, hogy a Világmindenség Ura odaáll az édesanya elé, és azt mondja: "Anyu, kiengedsz a fiúkkal egyet focizni?" Amikor először elgondolkoztam ezen, egészen mellbevert, hogy a Világmindenség Ura eljött azért, hogy "ípiapacs, ki vagy ütve!" játékot játsszon, hogy kergetőzzön az emberek fiaival. És így van. Mielőtt Jézus egyetlen csodát tett volna, egyetlen nagy beszédet tartott volna, játszott az emberek fiaival.

Olyan jó elképzelni, hogy szalad a kis Jézus elől, utána a többi gyerek: "Meg vagy fogva, kis Jézus, bújjunk el, most te vagy a hunyó!"

Ez mind olyan szép!

Szeretem magam elé képzelni, hogy a Szűzanya a mindennapi munkáját befejezve kihajol a kisablakon, és szól Jézusnak, hogy menjen és szóljon az atyjának, hogy jöjjön vacsorázni. Jézus odafut, és segít az apukájának elrakodni a szerszámokat. Leülnek a názáreti kis házban.

Milyen egyszerű lehetett!

Úgy vélik, hogy a keresztesek megtalálták a Szent Család házát, melynek maradványait elhozták Olaszországba, Lorettóba. Úgy tartják, hogy a názáreti Szent Család háza egy kis barlang és előtte egy szobácska volt. Nem tudjuk pontosan, de úgy gondolom, hogy biztos van benne valamennyi igazság, hisz szél fúvatlan nem indul, és egyháziilag dokumentált tény, így valószínű, hogy a názáreti házból vannak ott elemek.

De nem ez a lényeg, hanem az, hogy lélekben mi is próbáljunk odaülni a Szent Család mellé az asztalkához. Egy durva faragott asztal, mely Szent József keze munkáját dicséri. Az asztalon néhány agyagtányér, párolog benne a lencsefőzelék, megfogják egymás kezét, hálát adnak a Mindenhatónak a mindennapiért. Nekiülnek szerényen elkölteni a vacsorát. Milyen egyszerű! Ott nincs se mobiltelefon, se tévé, se légkondicionáló. Én mégis úgy gondolom, hogy ezek az emberek végtelenül boldogok voltak ott. Jó volt nekik együtt lenni.

Azt is szeretem magam elé képzelni, hogy kiültek a kispadra a ház elé, fölöttük ragyogtak a csillagok. A kis Jézus odabújt Máriához, és József elkezd egy csodálatos szép ószövetségi zsoltárt, énekelnek. Jó lehetett nekik ott. Egyszerű és szép.

Szeretem elképzelni, hogy Jézus egy kicsit nőtt, és az apukájával együtt dolgozik, fűrészselnek. A fűrész egyik végét fogja az Isten, a másikat az ember. Talán bölcsőt készítenek vagy asztalt, vagy talán koporsót, nem tudom... Olyan jó látni azt, hogy Isten együtt dolgozik az emberrel! Egy család.

Ha belegondolunk, Jézus Krisztus a hagyomány szerint harminc évig ezt a názáreti csendes életet élte. Abban az időben 28-29 év volt az átlagéletkor. Nagyon fiatalon haltak meg az emberek. Tehát Jézus egy egész emberöltőt egyszerű emberként élt le. Nem csinált semmi rendkívülit. A szentírás szerint az emberek azt mondják: "Nemde ez Mária és József fia, hát nem itt éltek közöttünk a rokonaikkal?" Tehát ha Jézus valami rendkívüli dolgot tett volna mint kisgyerek vagy fiatal, akkor egész biztosan mondták volna, hogy "Ez már gyerekkorában is annyi furcsaságot beszélt, nem is csoda, hogy most ide jutott." De azt mondják, hogy Jézus olyan volt, mint mi, mint a többiek, élte a hétköznapi életet, és most hirtelen kezd csodákat tenni.

Csodálkoznak rajta. Harminc év názáreti csendes élet. Ez alatt a harminc év alatt a mi hétköznapi, egyszerű életünket Jézus Krisztus megszentelte.

Olyan érdekes, hogy a gonosz lélek felviszi Jézust egy templom tetejére és mondja: "Dobd le magad, az angyalok úgyis a tenyerükön hordoznak, te leszel a nagy sztár, mindenki hanyatt esik, hogy milyen ügyes vagy, hogy ilyen sereget senki nem tud csinálni!" Jézus azt mondja: "Távozz tőlem, sátán!" Tehát a feltűnő, a fényes, a csillogó dolgokat, a "tűzijátékokat" kerüli. Nem hiányzik neki, hogy ilyen extra dolgokkal szórakoztassa a közönséget. A hétköznapi emberek életét éli.

Jó elképzelni a huszoneves Jézust, ahogy a názáreti barátaival munka után leülnek és beszélgetnek: meghallgatja az emberek gondját-bajját, figyel. Nem kapkodja el a választ, még nem érkezett el az ő órája.

Milyen jó lenne, ha meglenne bennünk ez a végtelen türelem!

Názáreti csendes élet. Megvan-e a szívünkben a vágy ezek iránt a dolgok iránt? Az ember sokszor nézi a televíziót és egyébről se szól, mint gazdasági válságról, hogy milyen nagy a probléma, nincsen pénz, hogy így, hogy úgy, hogy amúgy. Erről eszembe jut egy vicc: A székely bácsi hazafelé ment a sötétben nekimegy a villanypóznának és elkezd körbe tapogatni. Megy körbe az oszlop körül, és egyszer csak felsikolt: "Jaj, istenem, be vagyok falazva!" Kicsit ilyen ez a gazdasági válság: tényleg van egy akadály, de azon kívül még annyi irányba mehetünk, annyi szép dolog van körülötünk, amit a Jóisten felkínál!

Milyen szép és csodálatos a családi élet! Milyen jó élni itt, Magyarországon a názáreti csendes életet! A Szűzanya és Szent József által kitaposott út mindannyiunk előtt nyitva áll. Hiszem, hogy azt, ami az embert igazán emberré teszi, a gazdasági válság igazán nem érinti. Az, hogy leüljél a feleségeddel és elbeszélgetszél, elsétáljál valamerre, azt a

gazdasági válság nem érinti. Ahhoz nem kell EU-s finanszírozás... Az, hogy a szomszédból a barátaidat áthívd, és egy pohár sör mellett egyet römizettek, kártyázzatok, egy jót beszélgessetek, ahhoz sem kell nagy befektetés. Ahogy ahhoz sem, hogy a gyermekedet kézen fogd és elmenj vele virágot szedni és madárfüttyöt hallgatni az erdőbe.

Nagyon szegény családból származó, úgymond szociális árvákat nevelünk az Alapítványunkban. Vakációkor a gyerekek - hiába árvák - ők is hazavágnak. Így volt három gyermekünk is egy családból, ahol az apuka, anyuka élt, de tudtam, hogy egy garázsban hajléktalanok, teljesen lecsúszott egzisztenciák, nem erőst akartam

hazaengedni őket, de ők mégis kérleltek. Gondoltam, elviszem és este visszahozom őket. Délután 3-4 óra körül elmentem értük, mert korán sötétedik, már félhomály volt. Nem volt bevezetve a garázsba a villany, két nagy vasajtó, középen egy szerelőgödör, egy ágy, az ágyban a három gyerek az anyukához bújva, a plafonon a lehelet kicsapódott a hideg betonra, a vízcseppek mint egy-egy gyémánt csillogtak. Nem láttam semmi nyomát annak, hogy karácsonyra vagy szilveszterre készülődtek volna. Hideg volt, sötét volt. Az apuka állt az ágy mellett, tördelte a kalapját, az anyuka nyakában csüngött a három gyerek. Szóltam, hogy "Gyerekek, gyertek, öltözzetek, megyünk vissza Dévára!" Ők persze tudták, hogy várja őket a meleg fürdő, a szép ruha, a kölyökpezsgő, a csillagszórók, minden, ami ilyenkor belefér egy ilyen intézeti karácsonyba. És akkor az egyik kisfiú azt mondta: "Pap bácsi, mi nem ünnepelehetnénk itt-hon, anyukámékkal?" Éreztem, hogy megáll bennem valami. A gyerekeknek nem arra van szüksége, hogy egy csomó kutyut odavigyenek neki talicskában, hanem arra, hogy átölelje a nyakadat, hogy megpusziljad, hogy érezze azt a jószágot, ami egy szülőből árad.

Egyfelől egy csomó limlom, másfelől az édesanya meleg nyaka és semmi más. És messzemenően az édesanya volt a nyerő! És akkor én azt gondoltam, hogyha Isten segít, ezt minden szülőnek elmondom...

Pár gondolat még a gyereknevelésről: milyen szép, hogy amikor a kis Jézust elveszik, nem esik Mária Józsefnek, "Milyen férfi vagy te, a teremtés nagy koronája, így lehet rád bízni a gyermeket!". És ugyanígy József sem kezdi el, hogy "Mit tudom én, mit kokettáltál a Szentlélekkel vagy kivel, halvány gőzöm sincs, honnan az a gyerek, fűjd fel, én elmentem!" Milyen jó, hogy ők nem így civakodnak! Megfognak egymás kezét, baj van, gond van, meg kell oldani. Összetartanak. Együtt indulnak el megkeresni a kis Jézust.

Képzeld csak el, hogy eltelt egy nap, és nincs

meg a kis Jézus. Összebújnak egy fa alatt (akkor nem voltak motelek), imádkoznak.

Másnap folytatják a keresést, és harmadnap sem adják fel, nem mondják azt: "Isten adta, Isten elvette, legyen áldott az Úr neve!" Nincs bennük fatalizmus, hogy ha az Úr akarja, akkor megkerül, ha nem, akkor nem. Keresik a maguk kis egyszerű eszközeivel, hisz nem volt hangosbemondó, rendőrség. Keresik az Istent a földön.

Milyen szép, amikor megtalálják! A végtelen alázat, amivel köszöntik: "Nézd, atyád és én aggodva kerestünk, miért tetted ezt velünk?" A család békéje újból helyreáll. Azt írja a Szentírás, hogy hazamentek, és Jézus növekedett bölcsességben és kedvességben, a szülei és mindannyiunk öröme. Én azt gondolom, hogy még a názáreti csendes életbe is belefér néhány ilyen jeruzsálemi kiruccanás, aggodalom, nehézség, válság... Milyen szép, hogy nem egymásnak esnek ezek az emberek, hanem együtt oldják meg a feladatokat, gondjaikat és bajaikat! Nagy-nagy szeretettel és örömmel állítom mindannyiunk számára példaképpül ezt a názáreti csendes életet.

A kétezer év alatt nem került szebb eszme, szebb kihívás élő ember elé, mint a család. Ezt az életformát maga Jézus Krisztus szentelte meg. Adja az Isten, hogy ezen az úton járva a Kárpát-medencei magyar családok önmagukra találjanak! Ne olyan helyen keressék a boldogságot, ahol nincs, a kút mellett ne haljanak szomjan! Merjenek meríteni ebből az ajándékból! Merjétek szeretni egymást, merjétek megfogni a férjete/feleségetek kezét, merjétek átölelni a gyermekeiteket, merjétek játszani, merjétek kirándulni, beszélgetni! Merjétek örvendeni annak, hogy ajándék vagy te is, és ajándék a melletted lévő családtagod is! Adja az Isten, hogy megújuljanak a Kárpát-medencében a magyar családok közösségei! Ámen.

(Böjte Csaba - net)

Bízzál!

Bízzál! Nincs ennél fontosabb,
fedezetet rá ISTEN ad,
s az Ő örök körébe von
JÉZUS által e bizalom!

(Füle Lajos)

Bizalom!

„Jó az Úr, erősség a szorongatás idején, és Ő ismeri a benne bízókat” (Náh.1:7. – Károli ford.).

Bizalom! Milyen nagy értéket magában foglaló szó! Mennyire szép a teljes, a meg nem zavart bizalom anya és gyermeke, férj és feleség, barát és barát között.

Mindezeknél nagyobb a hitben élők bizalmi kapcsolata Istennel, az Atyával, Jézus Krisztus által. Az emberek egymás közti bizalma megrendülhet, az Istenbe vetett bizalom alapja azonban szilárd. Isten ugyanis tegnap és ma, valamint örökre ugyanaz (Zsid.13:8.).

Egy indiai árva lány arra kérte a missziói állomás vezetőjét, hogy vegye fel őt az intézetébe. Nagyon félt ugyanis, hogy gonosz emberek eladják őt rabszolgának. Szomorúságára azonban ezt a választ kapta a misszió vezetőjétől: „Sajnos, nincs hely és pénz sem, hogy bővítsük az otthonunkat. Imádkozz Istenhez, én is ezt teszem, hogy ajándékozzon meg téged egy hellyel!” A lány nehezen tudta a könnyeit visszatartani, de megfogadta a tanácsot.

Amikor a misszionárius visszatért az irodájába, egy levelet és egy nagyobb összeget talált az asztalán. Mindez felbátorította, hogy gyorsan az árváért üzenjen. Bár nagy volt a távolság, a lány már délutánra megérkezett. Amikor a misszionárius ezen csodálkozott, a lány így szólt hozzá: „Hiszen ketten is esedeztünk az Úrhoz, ezért az imám után nyomban útra keltem.”

Most már világossá vált, hogy a lány Istenbe vetett bizalma nagyobb volt, mint a kilométerekben mérhető távolság. *(Vetés és Aratás)*

Összedőlt a baptista imaház

Egy hír, mely megrázta a baptisták nagy családját:

2010. augusztus 29., vasárnap 16:53
[Lánglovagok.hu]

A tűzoltók segítségével zajlik a bontása a szombaton este Berettyóújfaluban összedőlt baptista imaháznak. Györgyfi Sándor tű. őrnagy, a berettyóújfalusi tűzoltóság parancsnoka elmondta: az Eötvös utcában az utóbbi napok csapadékos időjárása miatt dőlhetett ki a 80 éves vályogépület fala. A tűzoltók átkutatták a romokat, de senkit sem találtak alatta. Vasárnap reggel a 10x15 méter alapterületű épületrész bontását megkezdték, melyben a tűzoltók is közreműködnek. A munkálatok hamarosan befejeződnek. Személyi sérülés nem történt. *(MD)*

Az ötödik kutyakölyök

Egy gazda szeretett volna eladni néhány kiskutyát. Festett egy táblát, amelyen a négy kölyköt reklámozta. Azután elindult, hogy a birtoka szélén levő oszlopra tűzze. Amikor az utolsó szöveget ütötte be, valaki meghúzogatta a ruháját. Ahogy lenézett, tekintete egy kisfiúéval találkozott.

– Uram – szöjt a gyermek –, szeretnék venni egy kölyköt.

– Nos – mondta a gazda, miközben letörölte tarkójáról az izzadságot –, ezek a kölykök jó vérvonalúak, és elég sokba kerülnek.

A fiú lehajtotta egy pillanatra a fejét, azután mélyen a zsebébe túrt, elővett egy maroknyi aprópénzt, és a gazda felé nyújtotta.

– Ennyi pénzem van. Elég arra, hogy megnézhessem őket?

– Persze – válaszolta a gazda, és füttyentett egyet.

– Ide, Foltoska!

A kutyaház felől odafutott az anyakutya, akit négy kicsi szörgombóc követett. A kisfiú a drótkerítéshez nyomta az arcát. Szeme ragyogott a boldogságtól. Ahogy a kutyák elérték a kerítést, a kisfiú valami mozgolódásra lett figyelmes a kutyaház felől. Lassan, lassan még egy kis szőrlabda jelent meg, sokkal kisebb, mint a többiek. Azután, valahogy furcsán bicegve, minden erejével megpróbálta utolérni a többieket.

– Azt a legkisebbet szeretném! – mondta a kisfiú, a csenevészre mutatva. A gazda leguggolt a kisfiú mellé, és így szólt:

– Fiam, te nem akarhatod azt a kölyköt. Sosem tud majd úgy futni és játszani veled, ahogy más kutyák.

Erre a kisfiú elhátrált a kerítéstől, lehajolt, és elkezdte feltúrni az egyik nadrágszárát, felfedve az acélrudat, amely végigfutott a lába két oldalán, és egy speciális cipőhöz csatlakozott. Visszanézve a gazdára ezt mondta:

– Látja, uram, én magam sem tudok valami jól futni, és ennek a kiskutyának olyasvalakire van szüksége, aki megérti.

A gazda a könnyeivel küszködve lehajolt, és felemelte az apró kölyköt. Óvatosan tartva a kisfiú kezébe adta.

– Mennyibe kerül? – kérdezte a kisfiú.

– Semmibe – válaszolta a gazda –, a szeretet és a gondoskodás nem kerül semmibe.

Tanulság: A világ tele van olyan emberekkel, akik megértésre és szeretetre várnak.

(Vetés és Aratás)

F a k a n á l

Majoránnás aprópecsenye

Hozzávalók: 60 dkg marhahús; 1 fej vöröshagyma; 1 dl tejföl; 1 kávéskanál liszt; olaj; [majoránna](#); só
Elkészítése: Az apróra vágott hagymát kevés olajban üvegesre pároljuk. Beletesszük a vékony csíkokra szelt húst, megsózzuk, és annyi vizet öntünk rá, hogy ellepje. Amikor a hús már félig megpuhult, alaposan meghintjük majoránnával, és lassú tűzön tovább pároljuk. Amikor kész, a liszttel elkevert tejföllel besűrítjük, és főtt tésztával tálaljuk.

V i d á m p e r c e k

Valaki feliratkozott egy karcsúsító tanfolyamra. Az oktató megmondta már a jelentkezéskor, hogy amikor az órán részt vesznek, akkor laza ruhákat viseljenek. Az egyik jelentkező megjegyezte: "Idefigyeljen, ha nekem laza ruháim lennének, akkor nem jelentkeznek erre a tanfolyamra."

Sebész a pácienshez: "Az egyik máját el kell távolítanom. De ne féljen, néhány napon belül újból talpra áll, vagy pedig nem értek a szakmámhoz."

Egy negyedik osztályos vasárnapi iskolás fiú először ment el az osztállyal gyülekezeti táborozásra. Hamarosan sürgős levelet írt anyukájának: "Anyu, kérlek, küldj egy csomó ennivalót! Itt csak reggelit, ebédet meg vacsorát kapunk."

A sebész tárgyal egy esetet az orvostanhallgatókkal: "A beteg jobb lábában az izom összehúzódott, amiért rövidebb lett, mint a bal lába. Ezért sántít. Mit tennének önök egy ilyen helyzetben?" Az egyik diák fölemeli a kezét, és így szól: "Én is sántítanék."

Amikor az új lelkipásztor odaköltözött új lakóhelyére, az egyik első járóelő, akivel találkozott, így szólt hozzá: "Bizonyára remélhetem, hogy nem olyan, mint ezek a szűkkeblű lelkipásztorok, akik azt gondolják, hogy csak az ő gyülekezetük tagjai jutnak a mennybe." A prédikátor ezt válaszolta: "Én még inkább szűkkeblű vagyok, mint az elődeim voltak. Biztos vagyok benne, hogy gyülekezetem némelyik tagja sem jut a mennybe."

Mark Clark tábornoktól megkérdezte az egyik tisztje, hogy mi volt az a legjobb tanács, amit valaha kapott. A tábornok gondolkodott egy kis ideig, majd ezt válaszolta: "Nos, a legjobb tanács, amit valaha kaptam, az volt, hogy vegyem el azt a leányt, akit el is vettem." Aztán a fiatal katonatiszt,

aki a kérdést fölvetette, így folytatta: "Uram, ki adta önnek ezt a tanácsot?" Clark tábornok válasza ez volt: "Maga a leány."

Valaki telefonon hívta a hűtőgépszerelő vállalatot, és panaszkodott, hogy megszűnt az áramszolgáltatás, mit tegyen. A vonal másik végéről ezt a tanácsot kapta: "Asszonyom, nyissa ki a mélyhűtő ajtaját, és egye meg a fagylaltot!"

Egy tizenéves fiatal munkáért folyamodott a vakáció idejére, és az interjú során megkérdezték tőle: "Hogyan tudna bánni ingerlékeny vásárlókkal?" Ezt válaszolta: "Még nem volt tapasztalatom ingerlékeny vásárlókkal, de eléggé ismerem az ingerlékeny szülőket." Megkapta a munkahelyet. *(Dr. Gerzsenyi László gyűjtéséből)*

A l k a l m a i n k

Istentisztelet: minden vasárnap 10 és 17 órakor

Bibliaóra: minden csütörtök 18,30 órakor

Korosztályok szerinti gyermek bibliakör: minden vasárnap 9 órától 10 óráig (nyáron szünetel)

Ifjúsági bibliaóra: minden pénteken 18,00 órától, vasárnap 9 órától 10 óráig

Felnőtt kiscsoportos biblia tanulmányozás /MKBK/: minden vasárnap 9 órától 10 óráig (nyáron szünetel)

Énekóra: Minden csütörtök 19,30 és Vasárnap 18,30 órától

Úrvacsora: Minden hónap első vasárnapján a 10 órakor kezdődő Istentisztelet második felében

Közös imaóra: Istentiszteletek előtt 9.00 órától 10 óráig

Törekvők órája: a v.d.u.-ni Istentisztelet után
Sakk szakkör a hónap első vasárnapját követő hétfő 17 órától

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

Lelkipásztor: **Dr. Almási Mihály**
Pesterzsébet, Ferenc u.3.
Telefon: 283-14-13

Gyülekezetvezető/Gondnok:
Laczkovszki János
Telefon: 284-46-04

SZERETET - SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő: **dr. Almási Mihály**

Szerkesztő:

Máté Dániel mate.dani@freemail.hu, Máté Daniella,

Technikai szerkesztő:

Lesták Károly lestakk@ps.hu

